======== Şüphesiz İman ========

:date: 2014-11-23 02:18:14 +0200

 \dots : Author: Emin Reşah \dots : Date: <2013-09-14 Sat>

Uzun zamandır şüphenin imana mündemiç olduğunu düşünüyorum. Uzun zaman, belki on yıl.

İmanın derinleşmesinin bildiğim tek yolu şüphe etmek. İçimde hiç kuşku yoksa, her şeyi bildiğimi, hayatı *çözdüğümü* düşünüyorsam, bir yerlerde hata varmış gibi görünüyor. *Kavgasız evlilik* cinsinden bir mesele, hani dışarıdan *ne güzel* görünen bir evliliğin kavga edemeyen çiftlerin mutsuzluğuyla bina edilmiş olması gibi.

İman bir çeşit aptallık değildir, insanı hayattan koparan, zihnen yarı ölü hale getiren bir uyuşturucu da değildir. Uyuşturucu yerine kullanmak mümkün olabilir, insan tüm düşüncelerini ve hislerini kendini gerçekten koparmak için kullandığı gibi, imanı da bunun için kullanabilir. Doğru.

Bununla beraber şeytanın musallat olmaya tenezzül etmediği kadar basit bir imanım varsa, asıl kaygılanmam gereken budur. Şüphe, insanın kendiyle cihadının önemli bir ciheti, bu cihet olmadığında, iman aksamaya başlıyor ve insan neye iman ediyorum? sorusundan uzaklaşıyor.

Kitab-ı Mecid'in büyük kısmı, kendisinin hak kitap olduğunu, Allah'tan nazil olduğunu işler. İmanla ilgili ayetler, hükümlerle ilgili ayetlerden çok daha fazladır. Bu bana kitabın şüphe eden bir topluma indirildiğini söylüyor, bu şüphenin imanla yıkanmasının da mucize olduğunu ve bu mucizeyi idrak etmenin de ancak süpheden köprüsünden geçerek mümkün olduğunu.